

Zatrzymajmy ucieczkę przed głodem

Apel Caritasu, niedziela 24 września 2017

Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie - poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją – Księga Nehemiasza, 8:10

We wszystkich katolickich kościołach w Norwegii obchodzimy dziś niedzielę Caritasu. Wyrażamy w ten sposób solidarność z naszymi braćmi i siostrami na całym świecie. Wspólnie z Kościołem i Caritasem pragniemy uczynić świat lepszym miejscem dla wszystkich ludzi. Naszym celem jest wyeliminować głód - dlatego dzisiejszą kolektę przeznaczymy na pomoc dla tych, którzy głodują.

29 września, dzień Archaniołów Michała, Rafała i Gabriela, tradycyjnie był świętem żniw. W tym roku świętujemy ten dzień z wdzięcznością za to, że nie cierpimy głodu, i w solidarności z tymi braćmi i siostrami, którzy go doświadczają.

Papież Franciszek apeluje o to, byśmy byli bardziej świadomi wspólnej odpowiedzialności za naszą planetę i za siebie nawzajem. Mamy nadzieję, że dziękczynienie za owoce ziemi i za to, co otrzymujemy, będzie dla nas inspiracją do dzielenia się z tymi, którzy „nic gotowego nie ma[ją]”.

Caritas Norwegia rozpoczyna kampanię #ZeroHunger - #ZeroGłodu, w tym roku pod hasłem „Zatrzymajmy ucieczkę przed głodem”. Tegoroczna kampania koncentruje się na globalnym kryzysie głodu, który zmusza ludzi do opuszczenia swoich domów i ucieczki z krajów, gdzie brakuje żywności. W niektórych miejscach na świecie głód jest wywołany przez wojnę, gdzie indziej przez suszę, powódź, zmianę klimatu albo niesprawiedliwy podział dóbr.

Ludzkość produkuje wystarczająco dużo żywności, by nakarmić wszystkich. Mimo to, każdego dnia głoduje 800 milionów ludzi. Kościół, w odruchu miłosierdzia i braterskiej miłości, może i powinien wyciągać rękę do tych, którzy na co dzień żyją w nieludzkich warunkach.

Zostaliśmy stworzeni z miłości i do miłości jesteśmy powołani. Żyjąc w duchu miłości i miłosierdzia, w pełni wykorzystujemy nasz ludzki potencjał. Gdy podejmujemy walkę z biedą i przeciwstawiamy się niesprawiedliwości, nie tylko czynimy lepszym życie innych ludzi, lecz także budujemy i wzmacniamy nasze człowieczeństwo, duchowość, moralność i miłość.

Głód jest problemem, który możemy rozwiązać. 70 procent najbiedniejszych mieszka na wsi i zależy od uprawy ziemi. Potrzebują oni pracy poza rolnictwem, odpornych nasion, lepszych systemów nawadniania i dostępu do rynków, na których mogliby sprzedawać to, co wytworzyli. Według Banku Światowego, inwestycje w rolnictwo są dwukrotnie bardziej efektywne w zwalczaniu ubóstwa niż jakakolwiek inna metoda. To pomoc, która rzeczywiście działa.

Caritas Norwegia pracuje na rzecz lepszego dostępu do żywności w różnych krajach Azji, Ameryki Łacińskiej i Afryki. W 2016 roku, prowadzone przez Caritas programy bezpieczeństwa żywnościowego przyczyniły się do poprawy warunków życia 150 tysięcy osób. Cztery lata temu, Davies z Zambii pożyczył niewielką sumę pieniędzy, by kupić nasiona, i wziął udział w szkoleniu ze zrównoważonego rolnictwa. W ciągu dwóch lat nie tylko spłacił pożyczkę, lecz także zarobił wystarczająco dużo, by posłać do szkoły wszystkie swoje dzieci. W Demokratycznej Republice Konga rolnicy, którzy uczestniczyli w programie Caritasu, podwoili swoje dochody. Teraz niemal każdy z nich może pozwolić sobie na trzy pożywne posiłki dziennie. To tylko przykłady tego, że nasza praca przynosi wyniki.

Dziś, gdy obchodzimy niedzielę Caritasu, mamy nadzieję na gest solidarności z naszymi głodującymi braćmi i siostrami na wszystkich kontynentach. Modlimy się, by był on nie tylko jednorazowym aktem miłosierdzia, lecz także wyrazem rosnącego zaangażowania nas wszystkich w budowanie świata, w którym bieda i głód nie istnieją.